

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Acute zenuwsymptomen bij twee maanden oud kalf

Magnesiumtekort

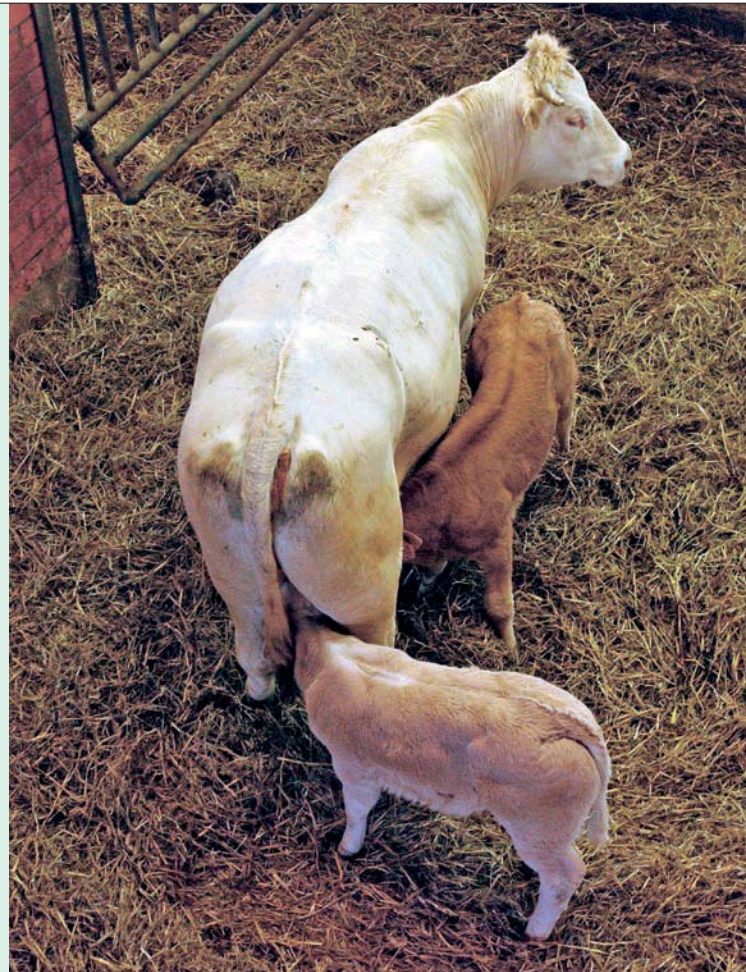
Vorig jaar nam een veehouder contact op. Hij houdt blonde d'Aquitainedieren en had weer 'een kalf met de vallende ziekte', zo omschreef hij aan de telefoon. Het ging om een kalf van ongeveer twee maanden oud, kreeg ik nog te horen.

Ik wist meteen waar de veehouder op doelde. Kalfjes met deze symptomen worden plots zo stijf als een plank en vallen om. Terwijl ze platliggen, blijven de jonge dieren in een stijve houding liggen met de kop recht vooruit, ze rillen en de ogen draaien weg. Dergelijke kalveren vertonen typische zenuwsymptomen die wijzen op magnesiumtekort.

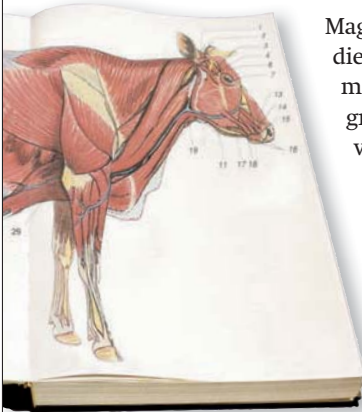
Om de diagnose te bevestigen, kan een bloed- of urinemonster afgenomen worden. Een andere mogelijkheid is het afnemen van een kleine hoeveelheid oogvocht. Onderzoek in het laboratorium kan vervolgens uitsluitsel geven over een tekort aan magnesium.

Gezien de eenduidige symptomen en de leeftijd kon ik in dit geval meteen de diagnose magnesiumtekort stellen. In de praktijk gebeurt het wel eens dat kalveren van ongeveer twee maanden last krijgen van magnesiumtekort en vaak doet dit tekort zich met enkele dagen verschil voor bij meerdere kalveren.

In dit geval besloot ik het kalf een magnesiuminfuus te geven. Magnesium kan bij jonge kalveren intraveneus en subcutaan worden toegediend. Vaak is een herhaling van de behandeling nodig om voldoende magnesium toe te dienen. Tot slot adviseerde ik de veehouder om het rantsoen van de dieren ook aan te passen. We zijn nu een jaar verder en in afwachting van het nieuwe weideseizoen bereidt deze veehouder de jonge kalveren voor aan de hand van een aangepaste en met magnesium verrijkte brok.

De encyclopedie hypomagnesiemie

Magnesiumtekort kan optreden bij dieren van allerlei leeftijden. Hypomagnesiemie, ook wel kopziekte of grastetanie, komt voor bij zoogkalveren rond de leeftijd van twee maanden wanneer een kalf op een eenzijdige melkvoeding staat. Koemelk bevat namelijk weinig magnesium en indien de jonge dieren nog weinig ruwvoer of krachtvoer opnemen, kan er een acuut tekort ontstaan.

De aandoening treedt vaak op bij jonge dieren die pas op de weide komen. De benutbaarheid van magnesium is afhankelijk van het stikstof- en kaliumgehalte van het gras. Bij een toenemend kalium- en stikstofgehalte neemt de benutbaarheid af. Jong, eiwit- en kaliumrijk gras vormt bijgevolg een extra risico.

Bij een tekort kunnen kalveren dood worden aangetroffen. Magnesiumsupplementatie is dan nodig om verdere uitval te bestrijden. Dat kan met een infuus, maar ook via een onderhuidse injectie met magnesium. Bij volwassen dieren kunnen magnesiumbolussen worden toegepast. Kopziektegevoelige bedrijven kunnen het magnesiumgehalte bijsturen door gebruik van magnesiumhoudende meststoffen.